

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 5To/79/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2125011158
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 09. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martin Žovinec
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2025:2125011158.3

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Martina Žovinca a sudcov JUDr. Rudolfa Botta a JUDr. Mgr. Martina Floriša, PhD., v trestnej veci obžalovaného: A. B., nar. XX.XX.XXXX v C., pre prečin poškodzovanie cudzej veci podľa § 245 ods. 1 Trestného zákona, o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Trnava zo dňa 18.07.2025, sp. zn. 32T/32/2025, na verejnom zasadnutí konanom dňa 11.09.2025 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Trestného poriadku sa odvolanie obžalovaného A. B., nar. X.XX.XXXX, zamietá.

odôvodnenie:

- Okresný súd Trnava rozsudkom zo dňa 18.07.2025, sp. zn. 32T/32/2025 uznal obžalovaného A. B. za vinného, že dňa 16.11.2024 v čase okolo 13:55 hod. v priestoroch podzemnej garáže na podlaží mínus 2 administratívnej budovy Business Centrum AQUAPOLIS nachádzajúcej sa na Piešťanskej ulici č. 8188/3 v Trnave na tam zaparkovanom motorovom vozidle výrobnej značky Volkswagen Tiguan, s evidenčným číslom D. bližšie nezisteným spôsobom rozbil sklenú výplň pravého zadného okna, poškodil plastové lišty a karosériu s lakom na zadných pravých dverách vozidla, čím spôsobil majiteľke motorového vozidla E. D. škodu vo výške 3936,90 €, teda poškodil cudziu vec a spôsobil tak na cudzom majetku malú škodu, čím spáchal prečin poškodzovanie cudzej veci podľa § 245 ods. 1 Trestného zákona. Za to mu prvostupňový súd uložil podľa § 245 ods. 1 Trestného zákona s prihliadnutím na § 36 písm. l), § 37 písm. m) Trestného zákona, § 38 ods. 2 Trestného zákona, trest odňatia slobody vo výmere 10 (desať) mesiacov a pre jeho výkon ho podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia. Zároveň uložil obžalovanému podľa § 73 ods. 2 písm. c) Trestného zákona ochranné protitoxikomanické liečenie ústavnou formou a podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku uložil obžalovanému povinnosť nahradiť škodu poškodenej E. D., nar. XX. XXXXXXX XXXX v C., trvale bytom F. G. XXX vo výške 721,85 Eur. Podľa § 288 ods. 1 Trestného poriadku odkázal poškodeného Generali Česká pojišťovňa a. s., Spálená 75/16, 110 00 Nové Město- Praha 1, Česká republika, IČO:45272956, konajúca prostredníctvom Generali Poist'ovňa, pobočka poisťovne z iného členského štátu, Lamačská cesta 3/A, 841 04 Bratislava- mestská časť Karlova Ves, IČO:54228573, na civilný proces.
- Proti tomuto rozsudku podal obžalovaný, prostredníctvom svojho obhajcu, v zákonom stanovenej lehote odvolanie, a to proti výroku o treste. Prokurátor sa na hlavnom pojednávaní vzdal práva podať odvolanie.
- Podané odvolanie obžalovaný prostredníctvom svojho obhajcu odôvodnil podaním zo dňa 07.08.2025 nasledovne (skrátene):
 - Rozsudok napáda pre neprimeranosť trestu.
 - Poukazuje na to, že obžalovaný na hlavnom pojednávaní dňa 18.07.2025 urobil vyhlásenie o vine podľa § 257 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku a toto vyhlásenie bolo súdom podľa § 257 ods. 7 Trestného poriadku prijaté. Ďalej uvádza, že je zrejmé, že sa k trestným činom priznal a tieto úprimne

ofutoval (a tieto doposiaľ i ľutuje), čím prvostupňový súd správne zistil 1 poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. l) Trestného zákona. Rovnako prvostupňový súd správne zistil 1 priťažujúcu okolnosť, a to že bol už za trestný čin odsúdený (§ 37 písm. m) Trestného zákona).

3.3. Má za to, že prvostupňový súd nesprávne vyhodnotil ďalšiu poľahčujúcu okolnosť, a to poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. n) Trestného zákona, pretože napomáhal (napomohol) pri objasňovaní trestnej činnosti príslušnému orgánu (v tomto prípade súdu).

3.4. V tejto súvislosti uvádza, že svojim vyhlásením podľa § 257 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku napomohol súdu pri objasňovaní trestnej činnosti, neodvolateľne prijal všetky právne účinky uznania viny (dokonca) bez toho, aby bolo akýmkoľvek spôsobom predznamenané rozhodnutie súdu o druhu a výške uloženého trestu. Poukazuje na stanovisko trestnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 27.06.2017, sp. zn. Tpj 55/2016, ktorý prijal stanovisko v otázke možnosti/nemožnosti priznania poľahčujúcich okolností podľa § 36 písm. n) a písm. l) Trestného zákona v prípade prijatia vyhlásenia obžalovaného o uznaní viny podľa § 257 ods. 1 písm. b) alebo písm. c) Trestného poriadku (ďalej len „stanovisko“), ako v prípade obžalovaného, ktoré však, s poukazom na skôr uvedené (nevyhodnotenie ďalšej poľahčujúcej okolnosti), nespomenul vo svojom rozsudku prvostupňový súd.

3.5. Namietá, že prvostupňový súd možnosť priznania poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. n) a písm. l) Trestného zákona, v prípade prijatia vyhlásenia obžalovaného o uznaní viny podľa § 257 ods. 1 písm. b) alebo písm. c) Trestného poriadku, v podstate vylúčil, a to neaplikáciou stanoviska, kedy poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. n) Trestného zákona pravdepodobne považuje (len) ako súčasť poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. l) Trestného zákona, čím obžalovanému odňal právo na spravodlivý proces, ktorého súčasťou je i právo na riadne, zrozumiteľné a presvedčivé odôvodnenie rozsudku s aplikáciou všetkej dostupnej a známej judikatúry.

3.6. Uvádza, že prvostupňový súd touto neaplikáciou stanoviska úplne vylúčil možnosť pristúpiť na báze analógie k mimoriadnemu zníženiu trestu za rovnakých podmienok, ako pri schválení dohody o vine a treste. Dokonca, keďže ide o uznanie viny bez garancie alebo predpokladu určitého (pre obžalovaného priaznivého) rozhodnutia o treste, možnosť mimoriadne znížiť trest je tu ešte dôvodnejšia (preto sa tretia právna veta stanoviska zmiernuje o ,). Ide o procesnú logiku vzdania sa práva na (kompletné) súdne konanie, v rámci ktorej je vhodné a vecne správne umožniť mimoriadne zmiernenie trestu.

3.7. Má za to, že v prospech obžalovaného svedčia 2 poľahčujúce okolnosti a proti 1 priťažujúca okolnosť.

3.8. Navrhuje, aby odvolací súd zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o treste a uložil obžalovanému primeraný trest s prihliadnutím, najmä, na vyššie uvedené.

4. Na rozhodnutie o odvolaní prokurátora nariadil tunajší súd verejné zasadnutie, ktoré sa vykonalo v prítomnosti obžalovaného, jeho obhajcu a prokurátora.

5. V rámci konečných návrhov, prokurátor uviedol, že vzhľadom k tomu, že všetky výroky a teda aj napadnutý výrok o treste považuje za správny a zákonný, navrhol odvolanie obžalovaného zamietnuť ako nedôvodné podľa § 319 Trestného poriadku. Obhajca obžalovaného odkázal na doplnenie dôvodov odvolania a navrhol, aby senát odvolacieho súdu zrušil rozsudok prvostupňového súdu vo výroku o treste a sám rozhodol tak, že obžalovanému uloží trest vo výmere 9 mesiacov a 26 dní. Obžalovaný sa pridržiaval toho, čo navrhol obhajca.

6. Podľa § 315 Trestného poriadku o odvolaní proti rozsudku okresného súdu rozhoduje krajský súd. O odvolaní proti rozsudku Špecializovaného trestného súdu rozhoduje najvyšší súd.

Podľa § 316 ods. 1, ods. 3 Trestného poriadku:

1) Odvolací súd zamietne odvolanie, ak bolo podané oneskorene, osobou neoprávnenou alebo osobou, ktorá sa odvolania výslovne vzdala alebo znovu podala odvolanie, ktoré v tej istej veci už predtým výslovne vzala späť alebo bolo podané proti výroku, proti ktorému nie je prípustné.

3) Odvolací súd zruší napadnutý rozsudok a vec vráti súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol, ak zistí, že

a) súd rozhodol v nezákonnom zložení,

b) obžalovaný nemal obhajcu, hoci išlo o prípad povinnej obhajoby, alebo

c) hlavné pojednávanie bolo vykonané v neprítomnosti obžalovaného, hoci na to neboli splnené zákonné podmienky.

Podľa § 317 ods. 1 Trestného poriadku ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1.

Podľa § 319 Trestného poriadku odvolací súd odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné.

7. Krajský súd v Trnave ako odvolací súd podľa § 315 Trestného poriadku preskúmal napadnutý rozsudok v zmysle § 316 Trestného poriadku a zistil, že nie je dôvod na zamietnutie odvolania v zmysle § 316 ods. 1 Trestného poriadku, ani na zrušenie napadnutého rozsudku podľa § 316 ods. 3 Trestného poriadku. Odvolanie podal obžalovaný ako oprávnená osoba, v zákonnej lehote a proti výroku o treste, proti ktorému je tento opravný prostriedok prípustný. Po preskúmaní napadnutého výroku a konania, ktoré jeho vydaniu predchádzalo, dospel odvolací súd k záveru, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné.

8. Odvolací súd sa (vzhľadom na odvolanie obžalovaného čo do výroku o treste) meritórne zaoberal len preskúmaním napadnutého výroku o treste.

9. Odvolací súd zistil, že prvostupňový súd postupoval pri ukladaní trestu obžalovanému v súlade so zákonom. Prihliadal pritom ku všetkým okolnostiam, ktoré sú rozhodujúce z hľadiska naplnenia účelu trestu a jeho výmery, pričom starostlivo a uvážene prihliadol na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce okolnosti (37 písm. m) Trestného zákona) a poľahčujúce okolnosti (§ 36 písm. l) Trestného zákona) a na osobu páchatela, jeho pomery a možnosti nápravy.

10. Berúc do úvahy zistené skutočnosti, a to najmä trestnú minulosť obžalovaného, ktorý bol pred spáchaním stíhaného trestného činu už 18 krát odsúdený, opakovaný výkon nepodmienečného trestu odňatia slobody, páchanie úmyselnej trestnej činnosti, jeho priznanie a oľutovanie skutku a realizované vyhlásenie o vine, je nepodmienečný trest odňatia slobody uložený napadnutým rozsudkom vo výmere 10 mesiacov z pohľadu odvolacieho súdu, primeraný a zákonný a zodpovedá všetkým zásadám pre ukládanie trestu. Prvostupňový súd vykonal ohľadom tohto výroku dostatočné dokazovanie, správne vyhodnotil osobu obžalovaného a ďalšie skutočnosti potrebné pre uloženie trestu, pričom svoje zistenia a závery následne dostatočným a zrozumiteľným spôsobom rozviedol v napadnutom rozsudku.

11. Okolnosť, ktorá bráni uloženiu nepodmienečného trestu odňatia slobody v kratšom trvaní je trestná minulosť obžalovaného, ktorý už bol opakovane odsúdený pre páchanie trestnej činnosti. Predchádzajúce tresty u obžalovaného očividne nevedli k náprave, a preto uloženie miernejšieho trestu by vzhľadom na ochranu spoločnosti a nápravu páchatela nemohlo byť vo vzťahu k osobe obžalovaného považované za účinné. Uložený trest odňatia slobody má teda významný výchovný charakter, a to najmä z hľadiska individuálnej, ale aj generálnej prevencie. V prípade obžalovaného teda ide o páchatela úmyselnej trestnej činnosti, ktorý mal v minulosti už skúsenosti s trestnoprávnym postihom, no zjavne mu neprikladal dostatočný význam, keď sa opätovne dopustil spáchania úmyselnej trestnej činnosti. V takomto prípade je potrebné uplatniť zásadu stupňovania trestnoprávnej represie, keďže predchádzajúce uložené tresty, aj keď bol ich výkon spojený s odňatím slobody, nemali na osobu obžalovaného dostatočný výchovný účinok, teda nepôsobili na neho tým spôsobom, aby v budúcnosti nepáchal ďalšiu trestnú činnosť. V predmetnom prípade, by bez priznania obžalovaného a vyhlásenia viny, vzhľadom na trestnú minulosť a osobu obžalovaného, prichádzalo do úvahy uloženie trestu odňatia slobody skôr v jeho hornej polovici.

12. Námietku obhajoby o potrebe priznania poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. n) Trestného zákona považuje odvolací súd za nedôvodnú. V tejto súvislosti je potrebné poukázať na skutočnosť, že vyhlásenie viny obžalovaným nemôže byť posudzované ako poľahčujúca okolnosť podľa tohto ustanovenia, pretože trestné činy sa objasňujú v prípravnom konaní a nie na hlavnom pojednávaní. Odvolací súd v tejto súvislosti ďalej poukazuje na závery stanoviska trestnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 27. júna 2017, sp. zn. Tpj 55/2016, na zjednotenie v otázke možnosti/nemožnosti priznania poľahčujúcich okolností podľa § 36 písm. n) a písm. l) Trestného zákona v prípade prijatia vyhlásenia obžalovaného o uznaní viny podľa § 257 ods. 1 písm. b) alebo písm. c) Trestného poriadku, podľa ktorého, súd po podaní obžaloby rozhoduje spor medzi obžalobou a obhajobou podľa pravidiel kontradiktórneho procesu - objasňovanie (v zmysle zistenia skutkového stavu veci) je doménou orgánov činných v trestnom konaní podľa § 2 ods. 10 Trestného poriadku. Preto samotné priznanie obžalovaného nemôže byť poľahčujúcou okolnosťou podľa § 36 písm. n) Trestného zákona. Táto poľahčujúca okolnosť je založená na aktívnej spolupráci páchatela pri objasňovaní svojej trestnej činnosti. Vyžaduje si aktívnu účasť páchatela pri vyšetrovaní trestnej činnosti, a to najmä vo forme uvádzania dôkazov, ktoré slúžia na objasnenie skutkových okolností daného trestného činu a jej hodnotenie je závislé od toho, do akej miery páchatel sám svojim prístupom participuje na objasnení trestného činu.

13. Vychádzajúc nielen z citovaného zjednocujúceho stanoviska, ale aj z gramatického a logického výkladu ustanovenia § 36 písm. n) Trestného zákona odvolací súd konštatuje, že pre priznanie poľahčujúcej okolnosti spočívajúcej v napomáhaní príslušným orgánom pri objasňovaní trestnej činnosti sa vyžaduje určitá aktivita obvineného vo vzťahu k orgánom prípravného konania, ktorého účelom je objasňovanie trestnej činnosti, spočívajúca v poskytnutí takej súčinnosti, bez ktorej by k objasneniu

určitých podstatných skutkových okolností došlo len s vynaložením nezanedbateľného úsilia orgánov činných v trestnom konaní. V zmysle uvedeného nie je možné prijať záver, že obžalovaný takýmto významným spôsobom napomáhal pri objasňovaní trestnej činnosti, keďže z obsahu spisu takáto skutočnosť nevyplýva.

14. Odvolací súd v súvislosti námietkou obhajoby, že prvostupňový súd neaplikáciou vyššie uvedeného stanoviska Najvyššieho súdu SR vylúčil možnosť pristúpiť na báze analógie k mimoriadnemu zníženiu trestu a záverom predmetného zjednocujúceho stanoviska preskúmal aj možnosť mimoriadneho zníženia trestu o jednu tretinu pod dolnú hranicu zákonom ustanovenej trestnej sadzby v dôsledku vyhlásenia o vine na hlavnom pojednávaní, ktoré bolo súdom prijaté a ktorého sa vo výsledku svojho odvolania obhajoba dožaduje, nakoľko práve prostredníctvom tohto inštitútu je možné zohľadniť účinky učiného a súdom prijatého vyhlásenia o vine. V tomto smere dospel odvolací súd k záveru, že v prípade obžalovaného ale nie je použitie tohto inštitútu na mieste. Aplikácia mimoriadneho zníženia trestu predstavuje iba fakultatívnu možnosť a rozhodne ju nemožno stotožňovať s povinnosťou na strane súdu. Vzhľadom na osobu obžalovaného, ktorý už bol pred spáchaním prejednávaneho skutku opakovane súdne trestaný, úmyselné konanie obžalovaného a jeho postoj k dodržiavaniu právneho poriadku by uloženie trestu obžalovanému pod dolnú hranicu trestnej sadzby nebolo dostatočné na jeho prevýchovu. Odvolací súd preto nepovažuje použitie inštitútu mimoriadneho zníženia trestu pri obžalovanom za vhodné a postačujúce na naplnenie účelu trestu.

15. Uloženie nižšieho trestu odňatia slobody by podľa názoru odvolacieho súdu v kontexte vyššie uvedených skutočností dôsledne nenapĺňalo účel ukladaného trestu, teda represiu vo vzťahu k páchatelovi, a tiež prevenciu vo vzťahu ku spoločnosti. Je potrebné pripomenúť, že nie je zárukou, že po realizovaní vyhlásenia viny bude obžalovanému uložený mimoriadne znížený trest odňatia slobody bez ohľadu na ďalšie okolnosti prípadu a posúdenia osoby obžalovaného z pohľadu vhodnosti a účelnosti použitia tohto inštitútu.

16. Rovnako správne rozhodol prvostupňový súd aj o spôsobe výkonu tohto trestu, keď obžalovaného zaradil do ústavu so stredným stupňom stráženia, nakoľko v posledných desiatich rokoch pred spáchaním prejednávaneho trestného činu bol vo výkone trestu odňatia slobody pre úmyselný trestný čin.

17. Vzhľadom na vyššie uvedené zistenia vyhodnotil odvolací súd odvolanie obžalovaného ako nedôvodné, iné chyby napadnutého rozsudku, ktoré neboli odvolaním vytýkané a ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Trestného poriadku odvolací súd nenašiel a preto odvolanie obžalovaného ako nedôvodné zamietol.

Toto uznesenie bolo prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný riadny opravný prostriedok.